

то същия решил да предостави на г. проф. Мих. Арnaudов да започне свое списание, което едновременно да бъде и съюзе́н органъ, като издаването се предостави на книгоиздателство „Ал. Паскалевъ & сие“ — София. Така г. проф. Мих. Арnaudов започна редактирането на сп. „Българска мисъл“, което се обяви за органъ на съюза и въ което се отдѣляше доста мѣсто по различни въпроси изъ областта на нашето библиотечно и читалищно дѣло, безъ да бъде същия органъ въ тежестъ на слабите съюзни финансии. Отъ тогава и до днесъ това списание продължава да излиза подъ вѣщото редактиране на г. проф. Мих. Арnaudовъ.

На 15 юлий 1925 год. за първи и последенъ пътъ заседава въ гр. София новоучредения висшъ съюзе́н съветъ при Върховния читалищенъ съюзъ. Този съветъ се състоеше отъ членовете отъ Управителния съветъ на В. Ч. Съюзъ и по двата членове на всѣки окръженъ читалищенъ съюзъ, избрани отъ редовните окръжни читалищни сбирки. Тоя съветъ изслуша представителите на окръжните читалищни съюзи, които направиха интересни и поучителни доклади за състоянието на отдѣлните читалища въ своите окръжи, изложиха пречките, които срещатъ читалищните дейци въ своята работа за правилното развитие на читалищния животъ. Възъ основа на направените доклади висшия съюзе́н съветъ препоръчва: а) засилване съюзния печатъ чрезъ органите на В. Ч. Съюзъ и тия на окръжните читалищни съюзи; б) привличане вниманието на отговорните фактори и на обществото върху значението и ролята на читалището; в) организиране въ околийски и срѣдищни центрове пунктови събрания, чрезъ които да се пробудятъ задремалите сили у интелигенцията и народа и се насочатъ въ полето на обществената просвѣта. каквато е читалищната съ своята многостранна, популярна, възпитателна, художествена и научна дейность.

Следъ това съветътъ е разгледалъ въпроса: набавяне книги за читалищата. Изтъкнато е, че една читалищна библиотека, за да отговори на назначението си, трѣбва да задоволява нуждите на населението, което има да обслужва и подпомага. Така библиотеката ще бъде живъ организъмъ, чиято дейность ще се чувствува отъ всички като необходимостъ. За да стане това, читалищата постепенно да си изработятъ пълни каталози на библиотечния си имотъ и да ги изпратятъ въ В. Ч. Съюзъ и въ съответния окръженъ чит. съюзъ. По тоя начинъ биха се знаели нуждите на всѣка читалищна библиотека отъ къмъ необходимата ѝ книжнина и би се улеснило набавянето на полезни книги и ограничаване на вредните.

Понеже презъ 1926 г. се навършватъ 70 години отъ основаване на най-старите читалища въ Свищовъ, Ломъ и Шуменъ и 15 години отъ учредяването на Върхов. читал. съюзъ, съюзниятъ съветъ решил да се отпразнува тържествено тоя 70 годишенъ читалищенъ юбилей, като се ознаменува ползата и значението на читалищното дѣло въ миналото, настоящето и бъдещето. Избранъ е билъ и 15 члененъ централенъ юбилеенъ комитетъ, като се предоставило да има и мѣстни комитети при всѣко съюзено читалище. Така се замисли, та да може читалищния юбилей да се превърне въ всенароденъ читалищенъ празникъ — празникъ на българската култура и просвѣта. Все по същия случай Върх. Ч. Съюзъ да издаде „История на читалищното дѣло преди освобождението“ съ статии, студии и монографии върху развоя на читалищното дѣло въ страната до осво-